

682

Besluit van 23 november 1982, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 12, eerste lid, van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 en artikel 11, eerste lid, van de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk van 23 september 1982, Directie Verzetsdeelnemers en Vervolgden, nr. U 3520, mede namens Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Overwegende, dat bij de Wet van 20 december 1979 (Stb. 711) maatregelen zijn getroffen welke een nadere regeling vereisen met betrekking tot de vaststelling van de met de buitengewone pensioenen verrekenbare inkomsten;

Gelet op artikel 12, eerste, tweede en derde lid, en artikel 20, derde lid, van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 en artikel 11, eerste, tweede en derde lid, en artikel 20, derde lid, van de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers;

Gezien de adviezen van de Buitengewone Pensioenraad en de Stichting 1940-1945;

De Raad van State gehoord (advies van 22 oktober 1982, nr. 2513/20/8242);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 16 november 1982, Directie Verzetsdeelnemers en Vervolgden, nr. 3520 III;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In dit besluit wordt verstaan onder:

«*vereveningsbijdrage*»: het bedrag, onderscheidenlijk bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945, artikel 32, eerste lid van de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers, artikel 19a, eerste lid, van de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945, artikel 79a, eerste lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, artikel 26, eerste lid, van de Werkloosheidswet, artikel 16a, eerste lid, van de Wet Werkloosheidsvoorziening en artikel XXX, derde lid, van de Wet van 20 december 1979, houdende nadere wijziging van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, een aantal sociale verzekeringswetten en enige andere wetten (herziening aanpassingsmechanismen en vaststelling regelen hoogte sociaal minimum) (Stb. 1979, 711);

«toeslag»: de toeslag bedoeld in de artikelen XIX, eerste lid, XXVIII, eerste lid, XXXIII, eerste lid, XXXVII, eerste lid, en XLII, eerste lid, van de voornoemde Wet van 20 december 1979 (Stb. 711).

ARTIKEL II

Tot de over enig kalenderjaar genoten inkomsten van de betrokkene, als bedoeld in de artikelen 12, tweede lid, en 20, derde lid, van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 en de artikelen 11, tweede lid, en 20, derde lid, van de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers, dan wel tot de uitkering, het pensioen of de andere inkomsten bedoeld in de eerste volzin van artikel 12, derde lid, van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 en in de eerste volzin van artikel 11, derde lid, van de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers, dient de vereveningsbijdrage mede gerekend te worden. Het bepaalde in de vorige volzin vindt geen toepassing, indien de vereveningsbijdrage geheven wordt over een uitkering of pensioen, welke berekend is naar een minimumgrondslag onder welke benaming dan ook, ingevolge een van de in Artikel I genoemde wetten.

ARTIKEL III

Tot de inkomsten, bedoeld in het vorige artikel, wordt de toeslag niet mede gerekend.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot 1 januari 1980.

Lasten en bevelen, dat dit besluit en de bijbehorende nota van toelichting in het Staatsblad zullen worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 23 november 1982

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Minister van Financiën,
O. Ruding

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

Uitgegeven de drieëntwintigste december 1982

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

1. In de Nota «Bestek '81» maar ook reeds in de Nota over het te voeren beleid ter zake van de collectieve voorzieningen en de werkgelegenheid heeft de toenmalige Regering opgemerkt, dat het systeem van de bruto-indexeringen van de sociale uitkeringen ertoe leidde, dat – vanwege het uiteenlopen van de premie-inhoudingen op lonen en uitkeringen – de uitkeringen netto sterker stegen dan de netto-lonen en voorts, dat – om dezelfde reden – de ene uitkering netto meer toenam dan de andere.

Blijkens de memorie van toelichting op het wetsontwerp herziening aanpassingsmechanismen en vaststelling regelen hoogte sociaal minimum (gedrukte stukken, 15 900, nr. 3) stelde de Regering zich, gehoord de opvattingen van het parlement en de Sociaal-Economische Raad (S.E.R.) in deze op het standpunt, dat gekozen diende te worden voor volledige premieheffing over alle sociale uitkeringen, alsmede over uitkeringen ingevolge de Wetten buitengewoon pensioen. Het werd niet wenselijk geacht de nieuwe premies op dezelfde formele wijze te heffen als de reeds bestaande. Gedacht werd aan het heffen van een vereveningsbijdrage, waarvan het materiële effect gelijk was aan een formele heffing van de tot die tijd niet verschuldigde premies.

De hier bedoelde vereveningsbijdrage is bij de Wet van 20 december 1979, Stb. 711, tot herziening van de aanpassingsmechanismen, per 1 januari 1980 gerealiseerd.

2. Ter compensatie van het koopkrachtverlies dat als gevolg van deze maatregel voor de uitkeringsgerechtigden optrad, werd in het wetsontwerp herziening aanpassingsmechanismen en vaststelling regelen hoogte sociaal minimum voorgesteld een toeslag te verlenen op de uitkeringen, die niet naar het minimum waren berekend en die waren ingegaan vóór 1 januari 1980.

Deze toeslag zou gefaseerd worden afgebouwd, indien en voor zover de koopkrachtontwikkeling van de uitkeringsgerechtigden, bezien tegen de achtergrond van het doel van de toeslagen, daartoe ruimte bood.

Tijdens de parlementaire behandeling is echter op aandrang van de Tweede Kamer der Staten-Generaal deze koopkrachttoeslag vervangen door een toeslag ter compensatie van het vóór 1 januari 1980 geldende werknemersdeel van de sociale werknemersverzekeringswetten waarvoor tot die datum geen vereveningsbijdrage werd gevraagd. Daarbij is bepaald, dat het bedrag van de toeslag niet gewijzigd wordt; tevens wordt door deze bepalingen bewerkstelligd, dat het bedrag van de premiestijging vanaf 1 januari 1980 op gelijke wijze drukt op het inkomen van uitkeringsgerechtigden en van loontrekkenden.

3. Zowel de in de artikelen 12 en 20 van de Wet buitengewoon pensioen 1940–1945, respectievelijk 11 en 20 van de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers neergelegde bepalingen inzake de korting van neveninkomsten, als de Koninklijke besluiten (ter uitvoering van deze artikelen) van 9 augustus 1948 (Stb. 1979, 148), onderscheidenlijk van 6 september 1949 (Stb. 1979, 149), zoals zij thans luiden, doen evenwel de doelstelling van de invoering van de vereveningsbijdrage en de daarmee samenhangende toeslag geheel dan wel gedeeltelijk teniet. Het bijgaande ontwerp strekt ertoe dit te ondervangen.

Aan deze maatregel, die naar zijn aard een technische aanpassing is aan de gewijzigde wetgeving per 1 januari 1980, zijn geen meerkosten verbonden.

De Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,
H. A. de Boer